

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 85/02-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. augusta 2002 prerokoval návrh na začatie konania A. S., bytom Z., vo veci vyplatenia náhrady za odobratý živý a mŕtvy inventár, odškodnenia za priet'ahy v konaní a nevyožiteľnosti práva a takto

r o z h o d o l :

Návrh na začatie konania A. S. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. apríla 2002 doručené podanie – návrh na začatie konania A. S., bytom Z. (ďalej len „navrhovateľka“), označené ako „Žiadosť o vyplatenie náhrady za odobratý živý a mŕtvy inventár, odškodnenie za priet'ahy v konaní a nevyožiteľnosti práva“, ktorý navrhovateľka podala proti odporcovi označenému v návrhu „Slovenská republika“.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd navrhovateľku listom zo 16. mája 2002 vyzval, aby odstránila nedostatky podania a v lehote 15 dní od doručenia výzvy predložila ústavnému splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a doplnenie návrhu tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Navrhovateľka bola zároveň poučená o tom, že ak uvedené nedostatky podania nebudú odstránené, ústavný súd ho nebude môcť považovať za návrh na začatie konania, v dôsledku čoho môže toto podanie podľa § 23a zákona o ústavnom súde odložiť. Navrhovateľka túto výzvu prevzala 20. mája 2002.

Navrhovateľka na výzvu ústavného súdu reagovala odpoveďou z 26. mája 2002 tak, že „návrh na začatie konania sa týka priznania náhrad za odňaté veci podľa § 20 zákona 229/1991 Zb., ktorý som podala dňa 22. 2. 1994 na Okresný súd v Leviciach. Tento návrh obsahuje akej veci sa týka, kto ho podáva a proti komu, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy (...) Domáham sa odškodnenia a náhrady na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby v rozsahu ako rozsudkom zo dňa 7. 10. 1998 rozhodol Okresný súd v Leviciach (...) Odškodnenie za prierahy v konaní a nevykonalnosti práva žiadam vo výške 20 % zo sumy, ktorú mi štát dlhuje“.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka v tejto odpovedi uviedla, že „na zastupovanie advokátom, alebo komerčným právnikom nemám finančné prostriedky“, ústavný súd navrhovateľku výzvou z 11. júna 2002 vyzval na potvrdenie majetkových pomerov. Vo výzve uviedol, že podľa § 30 ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a ak nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva s tým, že tieto tri podmienky pre ustanovenie právneho zástupcu musia byť splnené súčasne.

Navrhovateľka k odpovedi zo 16. júna 2002 zaslanej ústavnému súdu pripojila potvrdenie o majetkových pomeroch a ďalšie doklady týkajúce sa jej príjmov a príjmov jej manžela, avšak neodstránila nedostatky podania, na odstránenie ktorých bola opakovane vyzvaná.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože predmetný návrh na začatie konania v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a navrhovateľka ho nedoplnila v súlade s opakovanou výzvou ústavného súdu, bolo potrebné tento návrh po jeho predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Ústavný súd môže o žiadosti o ustanovenie bezplatného právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom rozhodovať až po zistení, že návrh na začatie konania, ktorého sa takáto žiadosť týka, spĺňa aspoň také náležitosti, ktoré umožňujú ústavnému súdu posúdiť, či sú splnené

podmienky pre uplatnenie jeho právomoci alebo či nejde o zrejme bezúspešné uplatnenie práva. V danej veci podanie navrhovateľky takéto náležitosti nespĺňalo. Pokiaľ má byť jeho predmetom domáhanie sa „odškodnenia a náhrady na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby v rozsahu ako rozsudkom zo dňa 7. 10. 1998 rozhodol Okresný súd v Leviciach“, ústavný súd o takom návrhu nemá právomoc konať a rozhodovať, pretože o týchto nárokoch občianskoprávnej povahy rozhoduje výlučne všeobecný súd. Pokiaľ navrhovateľka uplatňuje „odškodnenie za prietahy a nevyožiteľnosti práva“ voči Slovenskej republike, ústavný súd uvádza, že o takomto návrhu nemá právomoc rozhodovať nezávisle od splnenia podmienok ustanovených v čl. 127 ods. 1 ústavy a že podľa jeho konštantnej judikatúry v konaniach, v ktorých sa preskúmava porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (ak predmetom návrhu navrhovateľky bolo toto právo), zodpovedá za porušenie uvedeného základného práva konkrétny štátny orgán, ktorého postup sa namieta, a nie Slovenská republika (I. ÚS 16/02-15).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. augusta 2002